

Чернадчук Т.О.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного і інформаційного права
Сумського національного аграрного університету

УДК 347.73

DOI <https://doi.org/10.32845/2663-5666.2022.1.16>

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ, УПОВНОВАЖЕНИХ НА ВИКОНАННЯ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ АБО МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Постановка проблеми. На Саміті ООН зі сталого розвитку, що відбувся в рамках 70-ї сесії Генеральної Асамблеї, було прийнято підсумковий документ «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року» [1].

Україна як держава-член Організації Об'єднаних Націй приєдналась до глобального процесу сталого розвитку і підтримуючи прагнення до миру й процвітання людей, ставить перед собою амбітні цілі щодо досягнення соціального розвитку і економічного зростання, сталого розвитку міст і громад (у тому числі, екологічної стійкості), захисту екосистем суші, як засобу протидії кліматичним змінам, скорочення нерівності. З метою забезпечення дотримання Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року було прийнято Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722 [2]. В свою чергу, досягнення Цілей сталого розвитку потребує глибоких перетворень в різних сферах, як на рівні держави так і на рівні місцевого самоврядування. При цьому слід зазначити, що проведення реформ з метою досягнення цілей сталого розвитку потребують відповідного фінансування і передбачають приведення державного та місцевих бюджетів до необхідного рівня, виявлення існуючих проблем в згаданій сфері і визначення шляхів їх усунення. Однією з проблем, як на наш погляд, є рівень корупції, подолання якої постає перед нашою державою як одне з важливих завдань. В Індексі сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index – CPI), що укладається глобальною антикорупційною організацією Transparency International та базується на оцінках підприємців та аналітиків, за підсумками 2021 року наша країна займає 122 місце у переліку зі 180 країн світу [3].

На протязі певного періоду після Революції Гідності, за аналітичними даними Україна покращувала свої показники в сфері боротьби з корупцією. Нажаль з 2018 року таке постійне

зростання припинилося, що і відзначилось в результатах 2021 року. Серед негативних явищ, що спричинили погіршення ситуації щодо запобігання корупції можна вважати Рішення Конституційного суду від 27 жовтня 2020 року, яким було звільнено від відповідальності за недостовірне декларування топ посадовців, чиновників і суддів. Негативним на сьогодні є і загальне зростання тиску на антикорупційну систему, так на початок 2022 року не призначений керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП), що також сповільнює боротьбу з корупційними злочинами. Наприкінці 2020 року Верховною Радою України в першому читанні був прийнятий законопроект «Про засади державної антикорупційної політики на 2020-2024 роки». Законопроект має велике значення як для держави в цілому, так і для антикорупційної системи зокрема, але на сьогодні згаданий законопроект в другому читанні не розглядається, що також не сприяє позитивним зрушенням в сфері боротьби з корупцією задля успішного досягнення цілей сталого розвитку.

Відповідно не викликає сумніву той факт, що засоби, направлені на усунення таких негативних явищ є суттєвим напрямом в боротьбі з корупцією. При таких умовах одним із важливих заходів запобігання корупції є контроль над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. І саме фінансовий контроль як різновид державного, як на наш погляд, відіграє суттєву роль в зазначеній сфері. Враховуючи численні наукові дискусії та політичні протиріччя щодо його здійснення, що у свою чергу призвели в тому числі і до вищезгаданої конституційної кризи у 2020 році, важливим, як на наш погляд є зосередження уваги на сутності, позитивних та негативних аспектах здійснення фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У наукових джерелах дослідженням питань протидії корупції в цілому та реалізації фінансового антикорупційного контролю зокрема займалися такі вчені як О.М. Резнік, О.С. Бондаренко, П.М. Парасюк, А.С. Ярошенко, І.Ю. Кусайко К.В. Яшков, В.В. Риженко та інші.

Мета статті. Питання позитивних та негативних аспектів запровадження та реалізації фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, все ж лишається неоднозначним. Саме тому, важливим вбачається надання адміністративно-правової характеристики концептуальним засадам здійснення фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, особливо з точки зору досягнення цілей сталого розвитку України.

Виклад основного матеріалу. Не викликає сумніву той факт, що використання державними органами, органами місцевого самоврядування фінансів для реалізації покладених на них функцій зумовлює необхідність здійснення контролю за законністю та ефективністю використання фінансових ресурсів. В свою чергу, успішна реалізація фінансової політики задля досягнення соціального розвитку і економічного зростання, сталого розвитку міст і громад (у тому числі, екологічної стійкості), захисту екосистем суші, як засобу протидії кліматичним змінам, скорочення нерівності, подолання бідності в значній мірі залежить від ефективного використання фінансових ресурсів, а також забезпечення законності і правопорядку, протидії та запобігання корупційних процесів в згаданій сфері. Саме в цьому, як на наш погляд і є призначення фінансового контролю.

Враховуючи те, що фінансовий контроль є об'єктивним фінансово-правовим явищем, яке сформоване в процесі розвитку суспільства і держави, існують різні погляди на його значення, сутність і зміст. Розвиток таких наук як адміністративне право, фінансове право, а також юридичної науки в цілому зумовлює те, що поняття «фінансовий контроль» трактується по-різному.

Так, на думку Л.А. Савченко, фінансовий контроль – це «діяльність державних органів і недержавних організацій, самих господарюючих суб'єктів чи їх структурних підрозділів, фізичних осіб, наділених відповідними повноваженнями чи правами, що спрямована на забезпечення законності, фінансової дисци-

пліни, раціональності в ході мобілізації, розподілу і використання фінансових ресурсів» [4, с. 43].

Кожен із науковців, визначаючи зміст цієї правової категорії, намагається підкреслити певні особливості, справедливо вважаючи фінансовий контроль видом не тільки контрольної, але й фінансової діяльності. Деякі вчені у своїх дослідженнях розглядають фінансовий контроль як: «цілеспрямовану діяльність державних органів, органів місцевого самоврядування, корпорацій, установ та організацій незалежно від форм власності, спрямовану на дотримання законності, фінансової дисципліни та раціональності у забезпеченні фінансової діяльності держави, тобто мобілізація, розподіл і використання централізованих і децентралізованих коштів для виконання завдань і функцій держави та ефективного соціально-економічного розвитку всіх суб'єктів фінансових відносин» [5, с. 144];

В. М. Прасюк переконаний, що фінансовий контроль є універсальною категорією, що регулюється як публічним, так і приватним правом, це підтверджується основними цілями фінансового контролю: підтримання фінансової дисципліни, запобігання правопорушенням у фінансовій сфері, застосування заходів примусу за їх вчинення [6, с. 28].

Існування низки поглядів на поняття фінансового контролю дає підстави вважати «фінансовий контроль» складним фінансово-правовим явищем. З огляду на розвиток інформаційних технологій, впровадженням наукових засад в управлінні фінансовою діяльністю, виникненням нових сфер суспільної діяльності, які пов'язані з публічними фінансами, євроінтеграційними та глобальними процесами сталого розвитку підвищується як само значення фінансового контролю, так і його роль в сфері запобігання корупції.

Враховуючи важливість створення ефективною системи запобігання корупції ще в 2014 році було прийнято Закон України «Про запобігання корупції» [7]. Четвертий розділ згаданого нормативного акту законодавець присвятив саме фінансовому контролю, зобов'язавши подавати декларації щодо своїх доходів та видатків особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. При цьому, згідно Закону на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) у відкритому доступі розмішуються е-декларації

згаданих осіб. Відповідно Національне агентство має можливість здійснювати перевірки і при необхідності притягувати винних до юридичної відповідальності.

Таким чином, що стосується фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, то він є заходом запобігання корупції, що реалізується Національним агентством і покликаний забезпечити протидію корупційним правопорушенням та правопорушенням, пов'язаним з корупцією. Так, щорічна декларація подається в період з 00 години 00 хвилин 1 січня до 00 години 00 хвилин 1 квітня року, наступного за звітним роком. Ця декларація охоплює звітний рік (період з 1 січня по 31 грудня включно), що передує року, в якому подається декларація, та містить інформацію на 31 грудня звітного року [8]. Перелік суб'єктів, що зобов'язанні подавати цю декларацію також визначено у профільному законі. Стосовно видів фінансового контролю за декларацією осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, то він може бути: щодо своєчасності подання; щодо правильності та повноти заповнення; логічний та арифметичний контроль [7].

З огляду на те, що науковці розглядають фінансовий контроль як діяльність, в даному контексті доцільно звернути увагу на концептуальні правові засади його здійснення. А саме, на основні принципи на яких повинна базуватися фінансово-контрольна діяльність, в тому числі і щодо запобігання корупції. Не викликає сумніву той факт, що наявність законодавчо визначеної системи таких принципів є фундаментом, на основі якого формується антикорупційне законодавство.

З філософської точки зору, принцип (лат. *principium* – начало, основа) – першооснова, керівна ідея, основне правило поведінки. У логічному сенсі принцип є центральне поняття, основа системи, що представляє узагальнення і поширення будь-якого положення на всі явища тієї області, з якої даний принцип абстрагований [9, с. 289].

В. В. Бурцев характеризує принципи державного фінансового контролю та встановлює, що дотримання принципів, тобто основних правил контрольної діяльності в цілому, як ключової умови досягнення цілей державного аудиту (моніторингу). Дослідник наполягає на виділенні основних вимог до організації державного контролю, по суті, не враховуючи принципи,

але підкреслюючи, що саме вимоги визначають ефективне функціонування державного контролю в цілому [10].

Слід зазначити, що принципи фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не окреслені законодавчо, але системний аналіз міжнародних стандартів щодо фінансового контролю, Лимської декларації керівних принципів контролю прийнятої IX Конгресом Міжнародної організації вищих контрольних органів (ІНТОСАІ) у 1977 році [11], національного законодавства дозволяє виокремити універсальні та спеціальні принципи фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. До універсальних зокрема, належать законність та верховенство права.

У цілому законність є складною юридичною ідеєю, яка також має довгу історію. Перше використання цієї категорії можна знайти в давнину. Так, у Стародавній Греції та Стародавньому Римі основною формою організації суспільства була громадська община – релігійне об'єднання родин і племен. Громадяни як члени сім'ї, племені, громади будували суспільні відносини за принципом «демократії», що характеризується соціальною рівністю, вибором і підзвітністю, встановленням термінів, невтручанням у відносини власності, свободою слова, рівними правами перед законом [12, с. 10].

Відносно верховенства права, то С. С. Алексєєв вважає, що верховенство права має вирішальне значення для інституційного становлення держави та суспільства в цілому. У цьому контексті право постає як найвища соціальна цінність, як найважливіша соціальна віха. Законодавець повинен спиратися на них, запроваджуючи загальнообов'язкові нормативні акти, надаючи їм нормативний характер, тобто формуючи громадський порядок в країні. Враховуючи викладене, можна зробити висновок, що здійснення державної діяльності, незалежно від масштабів реалізації, має відповідну ідеологічну основу, основу, яка дозволяє забезпечити єдність і цілісність громадського порядку. Такою фундаментальною основою є система правових засад, серед яких провідну роль відіграє принцип верховенства права з відповідним змістом. Його розуміння в контексті реалізації громадського порядку органами державної влади та місцевого самоврядування дає можливість визначити цей принцип не лише як спільну ідею, а як самостійний правовий

світогляд, дотримання якого є передумовою якісного правозастосування [13, с. 234].

Стосовно спеціальних принципів, то їх, на нашу думку, декілька. По-перше, принцип системності. Згаданий принцип, як на наш погляд, в першу чергу передбачає у сфері фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування електронне декларування службовими особами своїх доходів та видатків, впровадження реального механізму публічності е-декларацій, їх перевірки Національним агентством, а в разі виявлення порушень притягнення винних до відповідальності. По-друге, це принцип об'єктивності. І. М. Ярмак вважає, що принцип об'єктивності передбачає уникнення упередженості з боку контролюючих суб'єктів на кожному етапі процесу контролю по відношенню до підконтрольних суб'єктів. З метою об'єктивності контролю науковець пропонує заборонити здійснення контрольних заходів посадовими особами державного фінансового контролю, якщо вони є: близькими родичами керівника, засновника чи акціонера підконтрольного суб'єкта; мати особисті чи фінансові інтереси в підконтрольному суб'єкті; працював на підконтрольному суб'єкті протягом звітного періоду; з інших причин вони не можуть гарантувати об'єктивність висновків [14, с. 180]. По-третє, принцип прозорості. Основною метою подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави та місцевого самоврядування полягає у створенні умов для прозорості діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, а також виявлення та уникнення конфлікту інтересів у їх діяльності [15, с. 54]. Однак існує багато механізмів, щоб нехтувати принципом прозорості. Наприклад, чиновнику може бути важко заповнити декларацію, якщо члени сім'ї не можуть або не хочуть надати інформацію. Важливо, щоб декларація містила інформацію про матеріальний стан як особи, яка зобов'язана подавати декларацію, так і членів її сім'ї. Якщо ж члени сім'ї відмовляються надати відомості про фінансовий стан, то згідно з частиною 7 статті 46 Закону України «Про запобігання корупції», в разі відмови члена сім'ї суб'єкта декларування надати будь-які відомості чи їх частину для заповнення декларації, суб'єкт декларування зобов'язаний зазначити про це в декларації, відобразивши всю відому йому інформацію про такого члена сім'ї, визначену пунктами 1–12 статті 46. Отже,

хабарник не зможе відмовитися від подання відомостей про свою сім'ю, оформивши все майно на них, як це найчастіше відбувається [16, с. 134]. По-четверте, принцип дієвості. Важливо відмітити, що істотною відмінністю нагляду та контролю, є можливість вжиття заходів реагування з боку компетентних органів у результаті виявлення порушень за результатами контролю. Так, відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» Національне агентство здійснює вибірковий моніторинг способу життя суб'єктів декларування з метою встановлення відповідності їх рівня життя наявним у них та членів їх сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що подається відповідно до цього Закону. Моніторинг способу життя суб'єктів декларування здійснюється Національним агентством на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, а також із засобів масової інформації та інших відкритих джерел інформації, яка містить відомості про невідповідність рівня життя суб'єктів декларування задекларованим ними майну і доходам. Встановлення невідповідності рівня життя суб'єкта декларування задекларованим ним майну і доходам є підставою для здійснення повної перевірки його декларації. У разі встановлення невідповідності рівня життя Національним агентством надається можливість суб'єкту декларування протягом десяти робочих днів надати письмове пояснення за таким фактом. У разі виявлення за результатами моніторингу способу життя ознак корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, Національне агентство інформує про них спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції [7].

Заслуговують на увагу і такі важливі принципи як незалежність і компетентність. Щодо прояву згаданих принципів у сфері фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, важливим є фінансова самостійність органів антикорупційного контролю, їх особливий статус, особлива процедура щодо призначення кандидатів не тільки на керівні посади, але й на інші посади, функціональні обов'язки яких знаходяться в площині запобігання корупції.

Висновки. Підсумовуючи викладене вище, зауважимо, що фінансовий контроль над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій

держави або місцевого самоврядування, є заходом запобігання корупції, що реалізується Національним агентством з питань запобігання корупції і покликаний забезпечити протидію корупційним правопорушенням та правопорушенням, пов'язаним з корупцією. На жаль, слід констатувати, що на сьогодні діяльність антикорупційних органів в Україні, не достатньо ефективна, про що свідчать результати оцінювання глобальною антикорупційною організацією Transparency International рівня корупції в Україні. За цими даними, як вже було зазначено вище, наша держава посіла 122 місце у переліку зі 180 країн світу. Варто зазначити, що такі результати викликані відсутністю позитивних зрушень у сфері боротьби з корупцією. Як на наш погляд, це і кадрові проблеми в самих антикорупційних органах, і відсутність законодавчо закріплених принципів фінансового контролю в сфері запобігання корупції, і неприйняття дієвого закону, щодо основних засад державної антикорупційної політики.

Отже, нагальним на сьогодні вбачається усунення існуючих проблем щодо державного контролю і зокрема фінансового в сфері запобігання корупційним діянням, які мають місце серед суб'єктів, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Безперечно ефективні дії в згаданому напрямку сприятимуть досягненню Україною Цілей сталого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року» від 25 вересня 2015 року. URL: <https://undocs.org/ru/A/RES/70/1> (дата звернення: 16.02.2022).
2. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року. Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text> (дата звернення: 16.02.2022).
3. Індекс сприйняття корупції – 2021. URL: <http://cpi.ti-ukraine.org/> (дата звернення: 16.02.2022).

Чернадчук Т.О. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ, УПОВНОВАЖЕНИХ НА ВИКОНАННЯ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ АБО МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття присвячена питанню дослідження концептуальних засад здійснення фінансового контролю за діяльністю суб'єктів, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Акцентується увага на тому, що Україна як держава-член Організації Об'єднаних Націй приєдналась до глобального процесу сталого розвитку. В свою чергу, досягнення Цілей сталого розвитку потребує глибоких перетворень в різних сферах як на рівні держави так і на рівні місцевого самоврядування, в тому числі і в сфері контролю щодо протидії корупції. Відмічається, що одним із найбільш важливих засобів запобігання корупції стало не лише показове декларування службовими особами своїх доходів та видатків, а впровадження реального механізму публічності таких декларацій, їх перевірки Національним агентством з питань запобігання корупції та притягнення винних до юридичної відповідальності. Звернено увагу на те, що питання позитивних та негативних аспектів запровадження та реалізації фінансового контролю над

4. Савченко Л.А. Правові проблеми фінансового контролю в Україні : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2002. 455 с.

5. Орлюк О.П. Фінансове право : Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2010. 808 с.

6. Парасюк П. М. Адміністративно-правове регулювання державного фінансового контролю в Україні : дисер. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07. Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2020. 227 с.

7. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#n42> (дата звернення: 16.02.2022).

8. Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю. URL: <https://rada.gov.ua/uploads/documents/47333.pdf> (дата звернення: 16.02.2022).

9. Философский словарь . [под ред. М. М. Розенталя и П. Ф. Юдина]. (Изд. 2-е, испр. и доп.) М. : Политиздат, 1968. 432 с.

10. Бурцев В.В. Основные принципы организации государственного финансового контроля в современных условиях. Финансовый менеджмент. 2001. № 2. URL: <http://www.finman.ru/articles/2001/2/608.html>

11. Лімська декларація керівних принципів контролю. 01.01. 1977 р. IX Конгрес Міжнародної організації вищих контрольних органів (ІНТОСАІ) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/604_001#Text (дата звернення: 16.02.2022).

12. Горбунова Л.М. Принципи законності у нормотворчій діяльності органів виконавчої влади. К. : Юрінком Інтер, 2008. 240 с.

13. Алексеев С. С. Общая теория права: учебник. Москва: Велби: Проспект, 2008. 576 с.

14. Ярмук І.М. Принципи об'єктивності і незалежності як основоположні принципи фінансового контролю. Європейські перспективи. 2014. № 1. С. 178-185.

15. Савченко А.В. Особливості складу декларування недостовірної інформації. Актуальні проблеми досудового розслідування : тези доповідей IV Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Київ, 1 липня 2015 р. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2015. С. 53–56.

16. Ярошенко А. С., Кусайко І. Ю., Яшков К. В., Риженко В. В. Особливості здійснення фінансового контролю як засобу запобігання корупції: сучасний стан і перспективи вдосконалення. Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки. 2020. № 2. С. 131-135.

суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, все ж лишається неоднозначним. Саме тому актуалізується увага на концептуальних засадах здійснення фінансового контролю над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Основними принципами цього виду контролю є універсальні (верховенство права та законність) та спеціальні (прозорість, дієвість, системність, об'єктивність, незалежність і компетентність). Фокусується увага на питаннях визначення поняття й з'ясування особливостей явища контролю, як у минулому, так і по сьогоднішній день. Вивчаються й досліджуються думки провідних вчених і науковців із цього приводу. З'ясовано, що фінансовий контроль над суб'єктами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є заходом запобігання корупції, що реалізується Національним агентством з питань запобігання корупції і покликаний забезпечити протидію корупційним правопорушенням та правопорушенням, пов'язаним з корупцією. Висловлено бачення відносно посилення позицій антикорупційних органів з приводу здійснення фінансового контролю за діяльністю суб'єктів, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування в умовах сталого розвитку.

Ключові слова: протидія корупції, фінансовий контроль, декларація, суб'єкти, уповноважені на виконання функцій держави та місцевого самоврядування, принципи, сталий розвиток.

Chernadchuk T.O. CONCEPTUAL PRINCIPLES OF FINANCIAL CONTROL REALIZATION FOR THE SUBJECTS' ACTIVITIES AUTHORIZED TO PERFORM THE FUNCTIONS OF STATE OR LOCAL SELF-GOVERNMENT

The article is dedicated to the question of researching the conceptual principles of financial control realization for the subjects' activities authorized to perform the functions of state or local government. The attention is emphasized that Ukraine like the state-member of the UN has joined the global process of sustainability. In turn, achieving the purposes of sustainability needs the deep transformation in different spheres as on the state level soon the local government level including in the sphere of controlling as for the anti-corruption activity. It is noted that one of the most important means of corruption prevention has become not only the demonstration of officials' declaration of their income and expenses but the implementation of a real mechanism of publicity such as declarations and their check by the National Agency for the Prevention of Corruption and taking guilty people to the legal responsibility. We put attention that the question of positive and negative aspects of implementation and realization the financial control realization for the subjects' activities authorized to perform the functions of state or local government still leaves ambiguous. That's why the attention actualizes on the conceptual principles of financial control realization for the subjects' activities authorized to perform the functions of state or local government. The main principles of this control are universe (rule of law and legality) and special (transparency, efficiency, systematic, objectivity, independence, and competence). The attention focuses on the questions of determination the notion and understanding the peculiarity of control phenomenon like in the Past so nowadays. The thoughts in these questions of famous scientists and researchers are being learned. It is pointed out that the financial control for the subjects authorized to fulfill the state or local government functions is the means of prevention of corruption that is realized by the National Agency for the Prevention of Corruption and designed to prevent the resistance of corruption offenses and offenses connected with the corruption. It is expressed the meaning as for the strengthening the positions of anti-corruption branches in making financial control realization for the subjects' activities authorized to perform the functions of state or local government in the conditions of sustainability.

Key words: prevention of corruption, financial control, declaration, subjects', authorized to perform the functions of state and local self-government, principle, sustainable development.